

Spm. nr. S 899

2) Til statsministeren af:

Ole Sohn (SF):

»Vil statsministeren redegøre for, hvad der er meningen med finanslovsaftalens afsnit om lærernes tjenestetid, herunder hvorvidt, i hvilket omfang og i givet fald hvordan dette afsnit på forhånd forpligter regeringen over for finanslovsforligspartierne ved udformning af forhandlingsstrategi som arbejdsgiverpart ved overenskomstforhandlingerne på det statslige område og i forbindelse med et eventuelt lovindgreb i tilfælde af konflikt?«

Skriftlig begrundelse

Både statsministeren og regeringen ynder at udtale sin støtte til den såkaldte »danske model«, der bl.a. bygger på den frie forhandlings- og aftaleret uden forudgående politiske diktater eller trusler. Når regeringen så indgår et finanslovsforlig, hvor regeringen tilsyneladende forpligter sig til, at det vil være »en af de centrale målsætninger ved de kommende overenskomstforhandlinger med lærerne« at skabe »en væsentlig forbedring af mulighederne for at tilrettelægge lærernes arbejdstid mere fleksibelt« (finanslovsaftalens ordlyd), er det meget svært at se, hvordan det harmonerer med statsministerens og regeringens støtte til »den danske model«, og det er tilsvarende let at forstå, hvorfor Danmarks Lærerforening reagerer med harme og vrede.

Når man dertil lægger, at finanslovsaftalen forpligter regeringen på en målsætning for kommunale overenskomstforhandlinger mellem KL og Danmarks Lærerforening, kan man frygte, at finanslovsaftalen skal udmøntes i bl.a. afpresningsmanøvrer fra finansministerens side undervejs i forhandlingerne og med en trussel om et regeringsindgreb, hvor finanslovsparterne fører pennen. Derfor ønskes statsministerens vurdering af aftalens formål og hensigt.

Ole Sohn (SF):

Spørgsmålet om betydningen af den del af finanslovsaftalen, som omhandler lærernes arbejdstid eller tjenestetid er lidt inspireret af den debat, der var sidste forår i forbindelse med overenskomstindgrebet, hvor regeringen tilkendegav, at man bestemte ikke brød sig om den måde at gradbøje den såkaldte danske model

på, som det var tilfældet, og som altid er tilfældet ved et lovindgreb.

Derfor er mit spørgsmål: Hvad er baggrunden for, at regeringen har fundet det formålstjenligt at skaffe sig et flertal i forbindelse med finansloven for et krav om ændrede tjenestetider over for lærerne, i lyset af at det er på kanten af den frie forhandlingsret og dermed på kanten af ILO-aftalerne, men det er faktisk også på kanten af det kommunale selvstyre, i og med at lærernes arbejdstidsoverenskomst eller overenskomst i det hele taget er et anliggende mellem Kommunernes Landsforening og Danmarks Lærerforening?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er måske klogt lige et øjeblik at tage udgangspunkt i det, der står i finanslovsaftalen. Den fastslår:

»Der er behov for en væsentlig forbedring af mulighederne for at tilrettelægge lærernes arbejdstid mere fleksibelt. Parterne er enige om, at dette vil være en af de centrale målsætninger ved de kommende overenskomstforhandlinger med lærerne.«

Den tekst taler for sig selv.

Så har regeringen og de kommunale arbejdsgivere jo i realiteten også samme opfattelse, som det kom til udtryk i regeringens aftaler med kommunerne i sommer.

Jeg synes ikke, det ville være rigtigt at gå langt ind i en strategidiskussion på nuværende tidspunkt, hvor overenskomstforhandlingerne så småt er gået i gang. Det ved hr. Ole Sohn også godt.

Ole Sohn (SF):

Nej, jeg ønsker ikke en strategidebat om overenskomstforløbet. Det overlader jeg trygt til Danmarks Lærerforening og Kommunernes Landsforening, men jeg synes, det er ret betænkeligt, at et flertal i Folketinget lægger en dyne hen over forhandlingerne og dermed også lægger et stort pres på forhandlingerne, fordi Kommunernes Landsforening med finansministeren i baggrunden kan lægge armene over kors og sige: Jamen hvis ikke I gør, som vi vil, så har vi i forbindelse med en finanslov, som intet har med overenskomstforhandlingerne at gøre, sikret os et flertal for et eventuelt lovindgreb. Det er at bedrive vold på den frie forhandlingsret, og det ved statsministeren godt med den baggrund, han har i fagbevægelsen.